

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Ioannis Damasceni Historia, De Vitis Et Rebus Gestis
SS. Barlaam Eremitæ, Et Iosaphat Indiæ regis**

Johannes <Damascenus>

Coloniæ, 1624

B. Ioannis Damasceni Vita Ex Variis Avctoribus desumpta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45244

B. IOANNIS DAMASCENI VITA EX
VARIIS AVCTORIBVS

Patria.

desumpta.

DIvo Ioanni Damascum *Patria;*
hinc illi Damasceno nomen: *Ma-*
iores opibus, nobilitate, in Deum pieta-

Genus.

Præceptor

Cosmas.

te clarissimi; quo etiam factum est, ut
infignes eos, inter medias impiorum
cateruas, virtus redderet. *Præceptorem*

habuit Cosmam ex Italia Philosophū,
vitę monasticę cultorem peregrinum:

quem Barbarorum excursionibus cap-
tū Saraceni Principis liberalitate, non
sine prece, precioque, filio doctorē, pa-

rauerat parens. Cuius ope potissimum,
operaque, Grammaticis instructus di-

*Omnes
scientias
calles.*

sciplinis; Rhetorumq; præceptionibus
perpolitus; Dialecticis, Arithmeticis,
Geometricis, Musicis, Physicis, atque

adeo Theologicis exercitationibus ex-
ercitus, breui in id eruditionis, doctri-
næque peruenit, ut instituentis senten-

Fit Cons.

liarius

Principis.

Magistrū discipulus vinceret. Inte-
rim Pater moritur; & Ioannē nostrum,
reluctantem licet, Principem iubet esse

Consiliarium, Saracenus Princeps.
Sæuit eodem tempore Leo Isauricus,
sacrarum imaginum hostis acerrimus,
cuius

cuius furori, libellis, ac literis ad ami *Leoni Leo-*
 eos Catholicos occurrebat, seseque ob- *noclasta je*
 iiciebat Damascenus: frendente Tyrā *opponit.*
 no, seq; in oēs partes vertente, vt tanto
 imaginum propugnatori dolū strueret,
 struxit. habitaq; epistola digna est, ac
 cōmoda, tāti sceleris occasio. Ergo Im-
 peratoris fraude, miro studio, scribūtur
 literæ; quæ Ioannis literas, tum dictio-
 nis grauitate, ac venustate; tum ipfarū *Epistola*
 literarū ductione, ac protractione, ef- *falsa Da-*
 fingerent, quibus impium Leonem Io- *masceno*
 annes commonebat, ne rei bene geren *efficit.*
 dæ occasionem labi permetteret: exi-
 guis copijs Damascum teneri: tantum
 animis opus; perleui momento, rem
 magnam geri posse. Neque se Christianum,
 Christiano Imperatori, contra
 Saracenum Principem, re, consilio, de-
 futurum: tantum maturato opus esse;
 ne serò pœniteat, sapuisse seriùs sce-
 lestum scelesti callidiq; Imperatoris
 commentum, vt Vlysssem crederes no-
 uum, equum nouum, ad nouam expu-
 gnandam Troiam, fabricasse.

Addit his literis, Leo, literas alias, ad
 Saracenu Principē Damascenum: pace
 nihil sibi antiquius; vt qua nihil sit da-
 tū homini beatius: hanc Christiani eu-
 iusdā ope euersam; tentatā sanè, neq; id

leuiter. Literas sese mittere tentamenti testes. mittuntur; accipiuntur; paribusque animis ad sanguinem decurritur; acceritur Damascenus: ostendatur metiri docta manus: nec fallit tanti dolator doli; cum non lateat, monstrum, in Leonis pectore, vulpecula. Quare purgandi criminis causa temporis sibi paululum concedi Ioannes rogat; negat Barbarus: inauditaque causa hominem damnat: damnationem dextrae succedit praecisio; praecisionem infausta propalam suspensio.

*Dextera
si praescin-
ditur.*

*B. Virgini
supplicat.*

Inde Damasceni moeror, preces, lachrymae, sed ad Deum pie, ad Diuam Matrem sancte, in cuius dextra, dextrae suae salutem cosepultam proclamabat: quam si quis tolleret, nullam iam superesse salutis suae spesperabile. precibus, orationique, prolixior succedit somnus, molestiarum dulce medicamentum. Vix indormierat, cum ecce tibi Diuae Virginis Matris benignitate, liberalique dextera, dormientis firmatur dextera, pendula ante, spectata populo, falsidicis scelesti Leonis fallacis. Et ne facum suspicere, ne seruuli suppositionem; ne non pertruncatam arbitrare; diua mente & consilio, expressa, ac impressa praecisionis certa remanent vestigia. At ut discusso somno firmata dex-

*Manu coe-
litus recu-
perat ve-
stigis reli-
qua.*

ta dex-

DAMASCENI VITA. 9

ta dextera Diuæ Virginis munus sese ostentabat; inexplicabili voluptate perfusus athleta Christi, sospitatrix Domine laudes decantabat, irremunerabili beneficio pignorus: de que penetrati pectoris petita reddebat vota; reliquas vitæ scriptitationes, ad vsque terminos ultimi spiritus, Diuæ Matri consecrandas. Nec mirum; cuius beneficio redierit dextera, ei totam debet dexteram.

Dixerat, nec in supinam procrastinationem reiecto negotio, confert sese ad Principē Barbarum iam ante fama reigestæ percullum; rem que totam aperit: simul rogat, liceat per eum arctioris vitæ rationem inire, & exorat: denique tanta fuit, & orantis suauitas, & perorantis impetus; vt è renuentis, ac reluctantis Saraceni Principis voluntate, voluntatem exprimeret, clauam nimirum è manu Herculis. Latior ergo Christi miles, contemptis, abire, luxuriæ delictijs, Hierosolymam, loca sacra, Eremitum, vitā monasticam cogitat: Cogitarum factum. Vix enim in amicos, seruos, pauperes, distractis opibus, ardētis desiderij retinaculis: ter sacros Hierosolymorum profusi Christi sanguinis aditus, venerabundus apprecatur.

*B. V. laudes canit
Et scriptio-
nē vouet.*

*A Principi-
pe missionē
obtinat.*

*Hierosoly-
mam ter
visitat.*

A 5 inde

Inde in solitudinem ad Diui viri Sabæ
Lauram se confert; tanti & animi & iti-
neris socio Cosma; non illo Doctore
Philosopho, sed studiorum socio, quo
cum ætatem primam transegerat.

Atq; hic, reuentibus reliquis, tantū
erat viro nomē, Senior quidā difficilio-
ribus morib⁹, in ingenio disciplinis vir-
tutibusq; exulto, Damascenū nostrū
in discipulum Magister, in filium ad-
optat parens: præceptionibusq; & sua
& discantis doctrina dignis imbuat.

*Regula
viviendi.*

Ne quid arbitrato suo peragat.

Precibus, lachrymisq; antea actæ
vitæ sordes eluat.

Nullas inanium rerum formas ef-
formet animo.

Sibi, suisq; neu fidat, neu credat.

Linguam omnem coerceat, pror-
sumq; Pythagorissans, meditari con-
discat, loquitari dediscat.

Nec inania dicta: quæ monitū, factū,
intuentur oculis, hauriunt auribus.

Interim quo sibi creditum discipulū,
Senex virtutum nō leuis exactor, indu-
ret; ad certamina, ad puluerem paret, vt
robur colligat, commētum bellum cō-
miniscitur. Per multis onustum sportis,
quod Palestina negligentius eas habe-
ret, Damascū mittit, precio duplo iusto

maior

DAMASCENI VITA. III

maiore imposito: quod ne trāsgrederetur cauet seuerius. Nec imperati magistro discipulus segnior, urbē petit; forūque peragrās, omniū in se oculos, liberrioresque cachinnos prouocabat. Cū deridiculo haberetur, precij magnitudine; ipse lutore buxco, macieq; foedatus, impexibarbus, pilis obsitus, neglecto capillitio, disiecta veste, eaq; in urbe, in qua nec multo ante multicolor vestis per texta bysso, purpura radians, gēmis variegata, Saracenorū in sese ora cōuerterat. Quare ad rei nouitatē promiscuē cōcurrentibus, vt & domus vacuaretur studio visionis, fortē fortuna, vt fit, accurrit ex pristino famulitio quidam; qui vultū diligētius perscrutatus, vt agnouit, in cōtrariam faciem obstupefactus, hēsit primò; dein resumptis animis, dissimulata re, precio quod postularat persoluto sportas emit, tot praestantium virorum decantationibus nobilitatas. Inde lætior victoria sui, vir sanctus, Senis parētis repetit cellulam.

Et moritur interim vicinior quispiā Senex; quem carne frater deslebat amarior; fletum secute preces, & armate rationum pōdere; quæ à Damasceno nostro carmen exprimant, solatium ægro animo. Quid multis? vincitur modula-

*Probatum
à Seneca.*

*Lugentes
solatur.*

tor melleus; promittitque carmen multa-
rum precum munus extortum: & abe-
rat interim Senior Doctor, cum suaue
concinens, omniscius modifcator, do-
lorem leuabat fratris, mortem mœren-
tis fratris: crederes lusciniam, prole-
ctante verno vapore, concentus suaues
adsonare. At vt carmen, duri Patris re-
petentis cellulam insonuit auribus, mi-
næ, verba, verbera prope, eiectio sanè.
Quid faceret miles Christi? non proj-
cit eiectus animum, sed insurgit for-
tior: viciniore senes excitans prece, la-
chrymis Senis Parentis socios: accu-
runt propere, pertentantque mentem
flecti nesciam. stat illa namque vt me-
dijs agitata ventis, firmis rupes radioi-
bus; vt frangantur preces, steter suæ men-
ti mēs, eo firmior, quo quatitur fortius.
Nec spes veniæ ni duri Parentis durio-
rem mentem, mollior frangat filius. Er-
go secedunt, nequicquam prece fati-
gantes, pectus ignarum exorariet. Re-
cedētibus adest Damascenus, quid spei
rogitans, quid rei referant: negant spei
quidquam; quippe tam effera, tam pu-
denda præcepta Senis, vt non omnem
modò eludant parentiam, sed & au-
rium fugiant ad natam verecundiam.
quippe hac vna lege patere reditum, si

*Conditio-
nem dictu
fudā am-
plectitur.*

Lau-

DAMASCENI VITA. 27

Lauræ ambitum peragret, ac suapte manu, monasticarum cellularum sordes eluat.

Lætus parentis iussa Damascenus accipit: lætior peragit ac in vnum collectis omnibus, quæ pro purgamentis cōmoda visa fuere, ingressus cellulam, cellule senis parentis viciniorē, tantorum claras monumentis sordes aggreditur: nec immergere manus eas metuit, quæ Damasci spirarant sæpius, Abrahæ felicis germina: non illam dexteram, Dei Parentis munus nobilissimum. Beatas sordes, quas si sustuleris, magnam Athletæ nostro partem gloriæ detraxeris.

Tacitus interim exercitor Pater, cunctabunda & mente, & oculis perlustrabat, quib. animis doctus parere filius, iussa capefferet: vt vidit lætis, præoptisq; senilia licet membra trahens, aduolat, complexusq; medium, nunc colla stringit, nunc figit oscula, blando mulcens affamine. Beatum se tali parentem filio, beatum ea mente filium: gaudens cecinisse in pœnam, vt obsequeretur in gloriam: simulque laudes promens, de penetrali pectoris, erectum, prensa manu, in cellulâ deducebat. At Damascenus noster eo se deprimat magis, quo extollitur magis: vt mirere, illinc lau-

*Senex col-
laudat
virtutem*

dū præconia, hinc submissionis pōdera
Nec multo post, prima cælitum, Virgo
Mater senis quietem interpellat: sat su-
perque Damasceni sui tentatas vires,
qui callum iam per aduersa duxerit: nō

*B. V. cum
manumit
tē inbet.*

vt ignaum pectus, dextramque inglo-
riam, silentio fouendum diutius: pac-
tentes faciat campos, liberumque ostē-
tet puluērem; in quo tanta virtus, tan-
tumque robur peruagetur. Non vnus
cellulæ angustijs, tam numerosa re-
rum indagine multiscium; tot eruen-
dorum argumentorum peritia Dæda-
lum coarctandum. Nec longi temporis
prolatione interposita, senior vt pri-
mum diei redditus, Damascenum suū
iniecta dextra, comissimis affatur
sermonibus, faustaque precatus. Diuæ
Matris, cæli Domine, iussa depromens,
monet serio; ne se magistrum diutius
elinguis sequatur, non in totum æuum
vocem desuescat: tempus esse, quo illud
aureum dictionis flumen, illam elo-
quendi vim neruosam, lacertisque ple-
nam, in solem theatrumque deducat.

*Hæreticis
se opponit.*

Nec vacuis hausta mentibus, sospira-
tricis Domine, senisque monita, pari nã-
que voluntate, ac facultate; vincita libe-
raq; oratione, Diuos, Diuorūque imagi-
nes veneratus, sacrilegi Leonis rabiem
fre-

fregit, enervauit. Et ut aliud nihil, hoc
 assequutus, ut & sæculi sui miraculum:
 fidei Catholicæ debilitatæ propugna-
 culum: totius posteritatis subsidium
 firmum, certum, ad improba, impia que
 hæreticorum euellenda dogmata, iure
 optimo habitus fuerit.

At dum totus in eo est, ut Dei ter Ma-
 ximi, Diuq; Matris decantet præconia, *Fit Sacer-*
 ab Hierosolymorum Patriarcha, Sa- *das.*
 cerdotij dignitate insignitur meritissi-
 mo, nec eo tamen segnior: paupertinas
 reperens casulas, pannosque reculas,
 quod reliquum ætatis fuit, commen-
 tando, scriptitando, eo dedit lubentius,
 quo grauius sceleratissimorum hominum
 in vniuersam Rempublicam Christia-
 nam machinationes senserat. Quod
 dum peragit eo diligentius quo amat
 fortius, indomito aduersus Leoninos *Moritur.*
 animos pectore, ad illam Cœlicum do- *sanctæ.*
 mum Regiam, quæ sibi diem statuit, li-
 cet sole nolente, strenuus propugnator
 seuocatur: præpotentis Dei dextera im-
 mortalem formam induens: ut reductis
 velis, æternum cum lubeat, liceat indiui-
 duæ Trinitatis, venerabilem cõspectum
 apprecari. Hic infractæ mentis exitus:
 hæc inuictæ præmia virtutis. Quæ quisquis
 speras, eadẽ spires necessum est. Vale.